

Ewangelia z niedzieli: Pierwsze przykazanie

Ewangelia z niedzieli 30 tygodnia okresu zwykłego (rok A) wraz komentarzem.

«„Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem”. To jest największe i pierwsze przykazanie». Kiedy miłujemy Boga w konkretnych czynach i stawiamy Go na pierwszym miejscu w naszym życiu, pozwalamy mu, aby w nas wszedł i dał nam siłę do miłości naszych bliźnich.

Ewangelia (Mt 22, 34-40)

Gdy faryzeusze posłyszeli, że zamknął usta saduceuszom, zebrali się razem, a jeden z nich, uczony w Prawie, wystawiając Go na próbę, zapytał: «Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?»

On mu odpowiedział: «„Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem”. To jest największe i pierwsze przykazanie.

Drugie podobne jest do niego: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”. Na tych dwóch przykazaniach zawisło całe Prawo i Prorocy».

Komentarz

Faryzeusze i saduceusze byli dwiema wpływowymi grupami w społeczeństwie, w którym żył Pan Jezus. Każda z tych grup miała inny punkt widzenia na wykładnię Prawa. Saduceusze należeli do społecznej elity. Spośród nich wywodzili się, od początku rzymskiej okupacji, najwyżsi kapłani, którzy w tamtym momencie historycznym byli przedstawicielami Żydów wobec władz imperium. Ich uwaga była bardziej skupiona na polityce i Świątyni niż na zagadnieniach religijnych związanych z życiem codziennym. Z kolei faryzeusze byli bardzo skrupulatni w wypełnianiu nakazów Prawa Bożego.

Być może zadziwieni błyskotliwością odpowiedzi Jezusa na pytanie saduceuszy, którzy nie potrafili wydobyć z siebie słowa wobec niej, faryzeusze wystawili Pana na próbę zadając mu pytanie dotyczące delikatnej kwestii. Ze względu na

swoją wielką troskę, aby wypełnić nawet najmniejsze wskazanie Prawa, faryzeusze ustanowili listę sześciuset trzynastu przykazań. Wobec takiej ilości i różnorodności nakazów, która powodowała, że trudno je było nawet zapamiętać pytanie, które zadają wydaje się jak najbardziej istotne: „które przykazanie w Prawie jest największe?”

Odpowiedź Pana Jezusa jest zarówno zaskakująca jak i bardzo prawidłowa. Nie wskazuje na żadne z dziesięciu przykazań Dekalogu, ale na takie, które nie są jego częścią. Jako pierwsze cytuje tekst, który w Starym Testamencie stanowi część modlitwy zwanej *Szema*, zawartej w księdze Powtórzonego Prawa: „Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem - Panem jedynym. Będiesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił” (Pwt 6, 4-5). Drugie, „będziesz miłował bliźniego

jak siebie samego” (Kpł 19, 18), jest jednym z wielu przykazań zawartych w tak zwanym Kodeksie Świętości, znajdującym się w księdze Kapłańskiej.

Niezwykłość odpowiedzi Pana Jezusa polega na wskazaniu tych dwóch przykazań, które były jakby zagubione pośród wielości przykazań zawartych w Prawie, i przedstawieniu ich razem, ukazując, że miłość Boga i bliźniego są nierozdzielne i komplementarne.

Pierwsza jest miłość do Boga, miłość, która jest sprawiedliwą odpowiedzią temu, który pierwszy nas umiłował. Na czym polega ta miłość do Boga? Tłumaczy nam to Benedykt XVI w swojej encyklice *Deus caritas est*: „Historia miłości między Bogiem a człowiekiem polega właśnie na fakcie, że ta wspólnota woli wzrasta w jedności myśli i uczuć, i w ten sposób nasza wola i wola Boga stają

się coraz bardziej zbieżne: wola Boża przestaje być dla mnie obcą wolą, którą narzucają mi z zewnątrz przykazania, ale staje się moją własną wolą, która wychodzi z fundamentalnego doświadczenia tego, że w rzeczywistości Bóg jest mi bardziej bliski niż ja sam”[1].

Jednocześnie miłość Boga prowadzi nas za rękę ku miłości bliźniego, tak jak nam to dalej tłumaczy Benedykt XVI: „kocham w Bogu i z Bogiem również innego człowieka, którego w danym momencie może nawet nie znam lub do którego nie czuję sympatii. (...) Właśnie wtedy uczę się patrzeć na inną osobę nie tylko jedynie moimi oczyma i poprzez moje uczucia, ale również z perspektywy Jezusa Chrystusa. Jego przyjaciel jest moim przyjacielem. (...) Patrząc oczyma Chrystusa i mogę dać drugiemu o wiele więcej niż to, czego konieczność widać na

zewnątrz: spojrzenie miłości, którego potrzebuje”[2].

„Tak więc, jeśli chcemy pomagać innym, powinniśmy ich miłować, powtarzam, miłością, która będzie zrozumieniem, oddaniem, serdecznością i ochoczą pokorą. W ten sposób zrozumiemy, dlaczego Pan zdecydował się streścić całe Prawo w tym podwójnym przykazaniu, które w rzeczywistości jest jednym jedynym przykazaniem: miłować Boga i miłować bliźniego, z całego naszego serca”[3].

[1] Benedykt XVI, Enc. *Deus caritas est*, nr 17.

[2] *Ibidem*, nr 18.

[3] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, nr 167.

Francisco Varo // Photo Kelly
Sikkema Unsplash

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/gospel/niedziela-30tydziena/](https://opusdei.org/pl-pl/gospel/niedziela-30tydziena/)
(25-04-2025)